

4.7.8

80b (משנה ז') → 81b (אלא למה בלבד)

(1) וְכִי יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפִתְעָה וְטָמְא רֹאשׁ נִזְרוּ וְנִלְחַח רֹאשׁוֹ בְּיוֹם טְהוּרָתוֹ בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחְנוּ: במדבר ו, ט
(2) דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדָרֶךְ רַחֲקָה לָכֵם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לָהּ: במדבר ט, י

I. זרה"ד discovered after טומאה משנה ז'.

- a. *If*: the body of the פסח was טמא (טומאת הדם) – the ציץ achieves acceptance (מרצה)
- Only if*: he found out **after** זרה"ד → if he found out before, not accepted
 - Challenge*: ציץ achieves ריצוי whether inadvertently or intentionally
 - Answer* (רבינא): "inadvertent/intentional" refer to process of becoming טמא
 - Alternate* (ר' שילא): "inadvertent/intentional" refer to זרה"ד – (question remains)
 - Answer2*: inference is incorrect; even before זרה"ד → הורצה
 - Justification*: written to contrast with סיפא – טומאת הגוף – סיפא even if found after, הורצה
- b. *But if*: the donor is טמא – the ציץ doesn't achieve ריצוי
- If*: that טומאה is ספק ("טומאת התהום") – the ציץ achieves ריצוי
 - Question* (רבי"ח): does the leniency of טומאת התהום extend to כהנים (i.e. is leniency גברא-driven or זבח-driven)
 - Answer* (רבינא): proof from statement of ר' חייא "טומאת התהום" only applies to מת
 - Implication*: טומאת שרץ – must refer to כהן
 - Cannot be*: נזיר, as per v1; can't be בעלים if we hold על טמא שרץ
 - Therefore*: טומאת התהום is allowed for כהנים as well
 - Rejection* (ר' יוסף): implication of ר' חייא's statement is to exclude תהום (ספק) of זיבה
 - Challenge*: evidently a ספק זב brought by קרבן is accepted
 - Source*: ר' יוסי's ruling that כנגד"י שומרת יום כנגד"י who brings and then has another ראייה – קרבן is accepted
 - Assumption*: because at time of זרה"ד she was a ספק
 - Defense*: reason יום כנגד יום שומרת יום כנגד יום – the "sightings" don't link
 - only* allows for זיבה if flow is constant or on subsequent evenings during בין השמשות
 - Challenge*: ר' יוסי holds that a זב creates retroactive מושב ומשכב when he sees #3
 - Response*: this טומאה למפרע is rabbinic (אושעיא) ר' as well, from conversation with ר' יוחנן
 - טומאת התהום* (טומאת התהום) statement must be excluding שרץ (thereby including כהנים in the leniency of טומאת התהום)
 - Rejection*: ר' יוסי holds אין שוחטין וזורקין שרץ for אשם שרץ; טמא שרץ only applies to בעלים (טומאת מת)
 - Tangent*: טומאת תהום vis-à-vis תמיד
 - דבא*: certain טומאה, which doesn't trump פסח, trumps תמיד, which trumps פסח, trumps תמיד
 - Challenge*: we cannot build a ק"ו from received tradition (i.e. טומאת תהום)
 - Rather*: we infer it from פסח via מועדו → ← מועדו
 - Source*: for allowance of טומאת תהום
 - v1* – ר"א: מזיר ופסח
 - v2* – ר' יוחנן: ר"א – ר"א: מזיר ופסח
 - implication* is total clarity of obstacle/טומאה
 - דשב"ל*: דרך: just like the road is clear, similarly the טומאה
 - Challenge (to all 3)*: טומאת התהום has to be unknown to everyone in the world
 - ד"א*: he should have to know
 - ד' יוחנן*: 2 should have to know
 - דשב"ל*: everyone should have to know
 - Rather*: it is a אסמכתא, the verses serve as אסמכתא
 - זריקה* טומאת התהום is only valid if he found out after זריקה
 - מר בר ר' אשיו*: טומאת התהום is only valid if he found out after זריקה
 - Challenge*: if a מת is found width-wise on a road, offerer of פסח is טהור (implication – even for future)
 - מר בר ר' אשיו*: זרה"ד, even if he found out before זרה"ד, valid

II. Revisiting the found body on the road:

- a. *Only*: טמא for תרומה if there was nowhere else to pass and the body wasn't in separate places
- But*: if in grave, the grave unites the pieces
 - If riding*: טמא (unlike walking, where he could have passed between the pieces)
 - Note*: only true if no one knew if there was a body there (טומאת התהום);
 - Had to be*: found in place where no one could have seen him (e.g. under dirt; not water or in the dark)